

## Verzekeringsrecht

Degene, die schade lijdt en deze bij de verzekeraar meldt, klaagt er vaak over dat deze in het gegeven geval niet betaalt, omdat de verzekeringspolis juist **die schade** niet dekt.

In het volgende wordt echter juist het omgekeerde geval besproken, namelijk dat de eigen verzekeraar de schade van de tegenpartij voortijdig en – zoals naderhand blijkt – dikwijls ten onrechte heeft vergoed.

In dit verband een tweetal voorbeelden uit mijn praktijk:

- 1.) een Nederlandse vrachtwagenchauffeur rijdt langs een geparkeerd staande auto op het moment, dat een vrouw het linke portier opent om uit te stappen. De vrachtwagen raakt met zijn aanhangwagen het portier, waardoor die er volledig van afgerukt wordt. De bestuurster roept de vrachtwagen nog wat achterna, maar de rijdt door, omdat hij niets gemerkt had noch iets gehoord heeft. De bestuurster belt vervolgens de politie en doet aangifte wegens doorrijden na een ongeval. In het kader van de tegen de Nederlandse vrachtwagenchauffeur aangespannen strafprocedure blijkt vervolgens dat de ongevalschade inmiddels al door de Nederlandse verzekeraar is vergoed.

Helaas te overhaast, want degene die uit een gepaarkeerde auto stapt, moet letten op het achteropkomend verkeer, en de conclusie van een deskundigenrapport was dat in de vrachtwagen niets van de schok kon worden gemerkt; ergo: vrijspraak voor de vrachtwagenchauffeur.

Niettemin had de Nederlandse verzekeraar de volledige schade van de Duitse automobiliste reeds geregeld, ofschoon zij de schade voor de volle honderd procent zelf had veroorzaakt.

- 2.) Een Nederlandse vrachtwagen raakt in een zeer nauwe straat verzeild en moet er achterwaarts weer uit. Hij schakelt de waarschuwingsknipperlichten aan en wil – eenmaal aangekomen bij een T-kruising – daar links afslaan, wanneer ongemerkt achter hem een Duitse automobilist nog snel even via een onverharde zijstrook langs de vrachtwagen wil rijden. Bij deze manoeuvre raken de voertuigen elkaar licht. Ook in dit geval haalt de bij het ongeval betrokken Duitse partij de politie erbij en de Nederlandse vrachtwagenchauffeur wordt ervan beschuldigd na het ongeval te zijn doorgereden alsmede de zaakschade te hebben veroorzaakt. Ook in dit geval betaalt de Nederlandse verzekeraar de schade van de bij het ongeval betrokken Duitse partij zonder meer voor de volle honderd procent.

Helaas ook hier te overhaast, want in een dergelijke situatie had de Duitse automobilist nooit achter de vrachtwagen mogen rijden, en was uitsluitend door de manoeuvre de schade veroorzaakt.

Los van het feit dat betaling op één lijn wordt gesteld met een schuldbekentenis, althans als zodanig kan worden uitgelegd, heeft de ondernemer zijn no-claimkorting verloren zonder dat zijn chauffeur door schuld een ongeval heeft veroorzaakt.

Maar zelfs wanneer in het kader van een strafprocedure de zaak tegen de chauffeur wegens lichte schuld wordt geseponeerd, zegt zulks nog niets definitiefs over de civielrechtelijke aansprakelijkheid, want de burgerlijke rechter is niet dwingend aan de beslissingen van de strafrechter gebonden, zodat zelfs wanneer de schuld van de chauffeur wordt vastgesteld, zulks op zich genomen nog geen bewijskracht heeft voor de verdeling van de aansprakelijkheid in een civiele procedure.

Dit is wederom van grote betekenis voor de verzekeringsnemer, omdat hij bij een voor hem gunstige verdeling van de aansprakelijkheid de voor zijn rekening komende schade eventueel uit eigen zak betaalt om op deze wijze zijn no-claimkorting niet te verliezen.

Tegen deze achtergrond kan slechts dringend worden aangeraden om ingeval van ongevalschade de verzekeraar opdracht te geven om een bij deze gemelde schade voorlopig, d.w.z. totdat de toedracht is opgehelderd, niet te vergoeden. Helaas blijken Nederlandse verzekeraars in de praktijk, wanneer er namelijk bedreigd wordt met het aanspannen van een procedure, onmiddellijk te betalen, zonder eigenlijk voldoende van de feitelijke omstandigheden en juridische aspecten op de hoogte te zijn geweest.